

10th Annual
New Years Eve. Ball
 given by
Norge Ski Club
 at
DANIA HALL
 Kedzie & Wabansia Aves.

Snøføika.

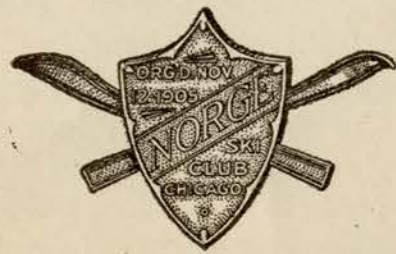
Annual Ski Tournament
 held by
Norge Ski Club
 at CARY HILL
January 23rd, 1916

P928

Udgivet af Skiklubben Norge

Jule Nummer 1915

No. 10

THE NORGE SKI CLUB.
 OFFICERS:

President T. Jensen
 Vice pres. Ed. Andersen
 Corresp. Sec. A. Engedahl
 Rec. Sec. H. Hagen
 Fin. Sec. P. Romberg
 Treasurer A. Huseby
 Captain E. Jensen

Redaktionskomite
 K. Jellum
 J. W. Hanssen
 Ed. Johansen

405

Thank You!

In publishing this our annual paper the Norge Ski Club does not lay claim to any literary accomplishments among its members.

The Norge Ski Club has had, as many people know, quite a stormy career, and let us say fairly successful.

In our struggle for existence and recognition many of us are dropping out—a few new ones take their places—work hard for a while without getting the desired results, quick enough get tired and leave the club for a while or for good. It has been and is hard work to keep everything going and sometimes when things seem hopelessly bad our small band of working members rally to the wheel and struggling as if in a "berserker-mood" we manage to get "the wagon" over that immediate hill. Maybe it is not right to call it a sentiment—but surely there is something more than a mere material matter binding us together and no doubt the "Snøføika" in part expresses this and has its origin from such a source.

The Norge Club has made some enemies and many friends.

If this little paper could in a small degree respectively help to decrease and increase its main object would be accomplished. Would, that this—still in a small way—help unite and strengthen the club, gathering old and new members under the banner once more.

Don't let us all pull in different directions! Look how strong we are when once in a while we do all pull together.

Friction is bound to show up strong in a club traversing hilly country and many a bump will jar an unsuspecting member. Please then, don't take everything too seriously, thereby getting "cold feet". Smile and remember the clubs (J. W.'s) motto: "Lad os stikke" (let's stick it out).

Thank YOU, who by giving us your advertisements and good will have made this paper a possibility this year. The members will surely remember it in making their purchases.

Dr. Bøhmer—our thanks for your "Snøføik" might seem small indeed; if you could but catch the rhyme of their heart-beat, who are reading it no doubt you would feel amply repaid.

Thank—you all you contributors. A merry Christmas and a happy New Year.

Committee.

For Deres Behov af Vine og Liquors for Helligdagene
 Telefoner Monroe 2642
 og De kan være fuldkommen forvisset om at erholde de
BEDSTE VARER og KVIK BETJENING
 Vi importerer direkte
Lysholm, Aalborg og Hobro Aquavit
JOHNSTON & HUNT
 7 STORES
 Main Store 724 Milwaukee Avenue

SNØFØIK

(Tilegnet Skiklubben "Norge", Chicago)

Lad os fly, paa Tankens Vinger,
 hjem til Hei og Houg og Myr,
 til de store, stille Skoge,
 til vort Hjemlands Eventyr,
 mens det tryller, rigt paa Minder,
 os i Vintrens Høitid ind:
 til vort Sneland, som det stiger,
 op af Hav, mod Glittertind.

Frem med Rautop, Skjærf og Vaatter
 og find frem de gamle Ski,
 nyd saa Friluftslivet atter,
 fro i Sind, som Fuglen fri.
 Gaa, saa Haark og Greier knaker,
 langt fra „slagen Landevei”,
 gennem Skogen, op til Aasen.
 Syng din Sang til Li og Hei.

Fagert ligger det og kalder
 os, som ud paa Langreis drog,
 vinker os fra Viddens Jökler
 og fra Hjemmets dystre Skog.
 Fjernt, fra Aas og Li, der straalere
 som en Velkomsthilsen frem,
 naar der tændes Lys om Kvelden
 i dit eget Barndomshjem.

Sæt afsted, saa Sneen fyker
 om de gamle, svarte Ski.
 Gran og Bjørk og Hus og Hytter
 som en Dans gaar dig forbi!
 Frisk og kjølig om din Pande
 feier Heiens Nordensno,
 mens du kjender Haark og Remmer
 om de sterke Begsömsko.

Der er Snøføik over Landet,
 ret en Hexedans af Sne,
 frem det hvirvler og det fyker,
 saa det er en Lyst at se:
 over Fjeld og Skog og Aaser,
 over Kyst og Fjord og Myr,
 helt fra Nordkaps steile Fjeldvæg
 ud til Lister's sidste Fyr.

Gaa paa Ski til Skogens Kirke,
 i dens store Stilhed ind.
 Søg lidt Fred fra Verdenslarven
 og lidt Helg for Hverdagssind.
 Lad din Vei gaa langt fra Bygden
 over öde Hei og Myr—
 did, hvor Höifjeldsvidden vinker
 med sit hvide Eventyr.

Ind fra selve Nordishavet
 vælter Stormens Aasgaardsrei
 med sit Snøføik over Norge
 og gjør Storverk paa sin Vei:
 lægger Skavl langs nakne Nuter,
 bygger Sneslot höit mod Sky,
 indtil snelagt Landet ligger,
 som til Fest, med Bygd og By.

Det er Norge, Snelandsdrömmen,
 som du reiser mod paany.
 Nu, mens det mod Julen lakker,
 hilser du fra Bygd og By.
 Stans en Stund! En Stemme kalder.
 Du har hört den mangan Gang:
 Klemtet fra din Barndoms Kirke
 med de gamle Klokkers Klang.

Stormen stilnet har, og Norge
 stiger frem, naar Dagen gryr,
 med de tusen Hus og Hytter
 som en Dröm, et Eventyr.
 Fagert, stort og höit det lokker
 os, som drog den lange Vei,
 hilser os fra Snefjeldstinder
 og fra Skog og Dal og Hei.

Og mens Landet festligt vinker,
 hvor du stevner frem paa Ski,
 klinger Liv og Sang og Latter:
 Norge's Ungdom drar forbi.
 Slut dig til det glade Folge,
 Friluftslivets Festdag gryr,—
 kom, fölg med til Skogens Stilhed
 og dit Hjemlands Eventyr!

Chicago, Dec. 1915.

Olav Bøhmer

1905--1915
 Skiklubben Norges 10 aars virke

Skiklubben "Norge" kunde i ferrige maaned se tilbage paa ti aars virke, idet klubben blev stiftet i november 1905. Det var mr. Haakon Lehn som tog initiativet. Gjennem "Skandinaven" sammenkaldte han et møde af interesserede; det var i Peterssens gamle hall paa North og California aves., og nogle dage senere—den 12te november—afholdtes den første generalforsamling med valg af bestyrelse. Fra denne dag regner Skiklubben sin stiftelse.

I de forløbne ti aar har "Norge" udført et arbejde for skidrættens paa denne kant af landet, som er paaskjønnelse værd, særlig da, naar man tager de ugunstige betingelser for skisport i Chicagos omegn i betragtning. Med store omkostninger har klubben bygget sin svære bakke ude i Cary, Ill., vel 6 kvarters jernbanereise fra Chicago, hvor den ogsaa har sin skihytte i norsk stil med peisestue og alt som rettelig hører til, og hvor den hvert aar holder et eller to skirend, efter som føret maatte være til. Disse aarlige skirend har været omfattet med stor tilslutning af amerikanerne, skam at si, med kanske vel saa stor tilslutning som af normændene. En mængde damer og herrer af chigosocieteten reiser hver vinter ud til Cary og overværer rendet og er blit levende begejstret for Norges nationale idræt. Enkelte har endog selv slaet sig paa skisporten, efter evne og leilighed Hamilton Club, en af Chicagos mest eksklusive klubber, er sikker gjæst ved skirendet og reiser hver vinter ud i sit eget tog.

Selvfølgelig kan der ikke være tale om skisport i samme betydning som i Norge eller andre, i denne henseende begunstigede dele af Amerika, men dette er jo forhold, som "Norge" ikke raa-der for. Under enhver omstændighed har skiklubben formaaet at vise Chicago Norges nationale idræt. Da Carybakken er meget stor, en af de største i landet, er det heller ikke smaating, som har været præsteret. Der har saaledes været hoppet optil 165 fod.

Ved siden heraf har "Norge", til trods for de haarde vilkaar den arbejder under, hævdet sin plads med ære blandt landets andre skiforeninger.

Sit første skirend afholdt "Norge" i den senere nedlagte "Chute the Chutes" park ved Kedzie Ave. og Van Buren st. Det var i januar 1907. Der var kjört sne op paa skinnerne, som førte baadene ned i dammen. Det var lindveir og solen stegte i bakken og hoplængderne kunde naturligvis ikke bli store. Længste hop var paa 47 fod. Dette rend overværedes af 700 mennesker og saavidt vides det første skirend som har været holdt i eller ved Chicago. Andrew Schancke tog første præmie.

Imidlertid var det lykkedes at vække West Park boardets interesse for skisporten og det følgende aar havde park boardet ladet opføre en træbakke i Humboldt park. I Januar 1908 holdt Skiklubben her et skirend, som overværedes af en mængde mennesker, efter avisernes opgivende mellem 15,000 og 20,000. Længste hop var paa 67 fod. Dette rend vakte stor opmærksomhed. Det følgende aar byggede parkboardet en ny og større bakke og i skirendet i 1909 blev største hoplængde øget til 84 fod.

Det var parkboardets superintendent, en danske ved navn J. Jensen, hvem det tilkommer æren